

Proletariusze
wszystkich
krajów,
łączcie się!

XXXI sesja ONZ wznowiła obrady

NOWY JORK (PAP) — Korespondent PAP, Zbigniew Boniecki pisze: 19 bm. w godzinach popołudniowych wznowiona została XXXI sesja Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, której pozostał jeszcze do rozpatrzenia punkt porządku dziennego, związany z odrębnym zakończeniem „dialogu Północ-Południe”, czyli paradyżkiej konferencji przedstawicieli krajów rozwijających się i najbogatszych krajów kapitalistycznych. Konferencja ta miała przyczynić się do re-

P. Jaroszewicz uda się do Austrii

WARSZAWA (PAP) — Na zaproszenie kanclerza federalnego dr BRUNO KREISKY'EGO w dniach 16 — 18. 9. br. złoży wizytę nieoficjalną w Austrii prezes Rady Ministrów PIOTR JAROSZEWICZ. W trakcie wizyty kontynuowany będzie, prowadzony od szeregu lat między szefami rządów PRL i Austrii dialog obejmujący zarówno problematykę polsko-austriackich stosunków dwustronnych, jak i wzajemnych zagadnień polityki międzynarodowej.

Rozmowy w Pałacu Elizejskim. CAF — Langda — teletext

Historyczne znaczenie idei Października Udział TPP-R w obchodach 60 rocznicy Wielkiej Rewolucji

WARSZAWA (PAP) — Trwające od początku roku przygotowania blisko 4-milionowej organizacji społecznej — Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej do obchodów 60 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej wkręczyły w ostatnią fazę.

Celem tysięcy zorganizowanych już i przygotowywanych na nadchodzące miesiące imprez jest ukazanie historycznego znaczenia i popularyzacja idei Wielkiego Października, upowszechnianie treści składających się dziś na wszechstronną współpracę i przyjaźń narodów Polski i ZSRR. Warto podkreślić przy okazji, że w ostatnich miesiącach, w różnych regionach i środowiskach społecznych powstało szereg nowych kół TPP-R; znacząco zaktywizowała się ideowo-polityczna działalność członków Towarzystwa. Przygotowując się do obchodów 60 rocznicy Października, TPP-R, ściśle współpracuje z organizacjami społecznymi, zawodowymi, młodzieżowymi oraz stowarzyszeniami i związkami twórców. Oto kilka przykładów zapowiadanych na najbliższy miesiąc, przedsięwzięć TPP-R: Impozujący program obchodów 60 rocznicy Wielkiego Października przygotowała największa w Polsce wojewódzka organizacja TPP-R w Katowicach, zrzeszająca obecnie blisko 700 tys. członków. Na terenie województwa odbyła się m. in. festiwal sztuk rosyjskich i radzieckich, XIX festiwal muzyki rosyjskiej i radzieckiej, a także cykl seminariów filmowych i spotkań z udziałem polskich absolwentów uczelni radzieckich pracujących w naszym kraju. W KRAKOWIE i na PODHALU, gdzie w latach 1912-14 przebywał WŁODZIMIERZ LENIN, obchody 60 rocznicy będą miały szczególnie uroczysty charakter. Biblioteka Uniwersytecka Jagiellońska w KRAKOWIE organizuje wystawę wydawnictw książkowych, druków i replikacji materiałów z przebiegu rewolucji i jej uczestników. Na WYBIEŻU GDAŃSKIM z okazji 60-lecia Rewolucji Październikowej odbędzie się „Dni Leninizmu” organizowane w br. w dniach 3-10 października. Ważnym nurtem obchodów są tysiące imprez artystycznych i po-

publironaukowych, konkursów wiedzy, Kół Rad i odczytów. Wiele innych imprez rocznicowych organizowanych w miastach i regionach przegranicznych służyć będzie dalszemu zacieśnieniu przyjaźni i współpracy wiążącej ośrodki polskie i radzieckie.

Przed wizytą kanclerza RFN w Polsce Wypowiedź rzecznika rządu bońskiego

BONN (PAP) — Korespondent PAP, Juliusz Solecki pisze: W związku ze zbliżającą się wizytą kanclerza Republiki Federalnej H. Schmidta w Polsce, zastępca rzecznika rządu bońskiego Armin Gruenewald spotkał się 13 bm. z grupą dziennikarzy polskich oraz innymi zagranicznymi korespondentami akredytowanymi w Bonn.

Podkreślając duże znaczenie, jakie przywiązuje się w Bonn do kolejnego spotkania Helmuta Schmidta z Edwardem Gierkiem, rzecznik stwierdził, że na czoło wszystkich problemów, jakie będą omawiane w Warszawie wysuwa się niewątpliwie zagadnienie multilateralne. Będzie to sprawa dalszego postępu odprężenia w stosunkach międzynarodowych, sprawa nowych impulsów w rokowaniach rozbrojenia, problem stosunków między krajami przemysłowymi i rozwijającymi się oraz krajami Trzeciego Świata oraz zbliżające się spotkanie w Belgardzie.

Rzecznik rządu bońskiego oświadczył, że położenie w rozmowach największego nacisku na te problemy nie jest sprawą przypadkową. Bonn jest bowiem — jak stwierdził — żywotnie zainteresowany kontynuacją procesu odprężenia, zwłaszcza zaś dalszym pomyślnym rozwojem stosunków między Związkiem Radzieckim i Stanami Zjednoczonymi. Armin Gruenewald powiedział, że oprócz zagadnień międzynarodowych będą omawiane również problemy dwustronne. Wśród nich znajdują się przede wszystkim takie, jak sprawa intensyfikacji obrotów handlowych, kooperacji oraz specjalizacji produkcji w tych dziedzinach, w których zdaniem A. Gruenewalda, jest jeszcze wiele do zrobienia.

Republika Federalna — oświadczył rzecznik rządu bońskiego — jest zainteresowana dalszym rozwojem współpracy i wzajemnym kulturowej z Polską oraz dalszymi kontaktami w kontaktach międzykrajowych. Gruenewald powiedział, że starania rządu o wprowadzenie w szkołach zachodniemiejskich zaleceń komisji pod przewodnictwem A. Gruenewalda, jest jeszcze wiele do zrobienia.

Republika Federalna — oświadczył rzecznik rządu bońskiego — jest zainteresowana dalszym rozwojem współpracy i wzajemnym kulturowej z Polską oraz dalszymi kontaktami w kontaktach międzykrajowych. Gruenewald powiedział, że starania rządu o wprowadzenie w szkołach zachodniemiejskich zaleceń komisji pod przewodnictwem A. Gruenewalda, jest jeszcze wiele do zrobienia.

Republika Federalna — oświadczył rzecznik rządu bońskiego — jest zainteresowana dalszym rozwojem współpracy i wzajemnym kulturowej z Polską oraz dalszymi kontaktami w kontaktach międzykrajowych. Gruenewald powiedział, że starania rządu o wprowadzenie w szkołach zachodniemiejskich zaleceń komisji pod przewodnictwem A. Gruenewalda, jest jeszcze wiele do zrobienia.

Republika Federalna — oświadczył rzecznik rządu bońskiego — jest zainteresowana dalszym rozwojem współpracy i wzajemnym kulturowej z Polską oraz dalszymi kontaktami w kontaktach międzykrajowych. Gruenewald powiedział, że starania rządu o wprowadzenie w szkołach zachodniemiejskich zaleceń komisji pod przewodnictwem A. Gruenewalda, jest jeszcze wiele do zrobienia.

Republika Federalna — oświadczył rzecznik rządu bońskiego — jest zainteresowana dalszym rozwojem współpracy i wzajemnym kulturowej z Polską oraz dalszymi kontaktami w kontaktach międzykrajowych. Gruenewald powiedział, że starania rządu o wprowadzenie w szkołach zachodniemiejskich zaleceń komisji pod przewodnictwem A. Gruenewalda, jest jeszcze wiele do zrobienia.

Republika Federalna — oświadczył rzecznik rządu bońskiego — jest zainteresowana dalszym rozwojem współpracy i wzajemnym kulturowej z Polską oraz dalszymi kontaktami w kontaktach międzykrajowych. Gruenewald powiedział, że starania rządu o wprowadzenie w szkołach zachodniemiejskich zaleceń komisji pod przewodnictwem A. Gruenewalda, jest jeszcze wiele do zrobienia.

Republika Federalna — oświadczył rzecznik rządu bońskiego — jest zainteresowana dalszym rozwojem współpracy i wzajemnym kulturowej z Polską oraz dalszymi kontaktami w kontaktach międzykrajowych. Gruenewald powiedział, że starania rządu o wprowadzenie w szkołach zachodniemiejskich zaleceń komisji pod przewodnictwem A. Gruenewalda, jest jeszcze wiele do zrobienia.

Cementownia „Grodziec” liczy 120 lat

KATOWICE (PAP) — Ponad 300 tys. ton cementu i 800 tys. ton klinkieru wyprodukuje w br. cementownia „Grodziec” w Bedzinie (woj. katowickie) — najstarszy zakład tej gałęzi przemysłu w Polsce, który liczy już 120 lat. Mimo, że wiele urządzeń fabryki pamięta początki obecnego stulecia, dzięki fachowej i ofiarnej służbie, zadania produkcyjne realizowane są rytmicznie. Długoletni przemysł cementowy w Polsce produkuje w ciągu 12 miesięcy 3 mln ton tego cennego materiału. Powstało szereg potężnych zakładów o nowoczesnych, wysoce wydajnych technologicznych wytworach. A początek dał „Grodziec”.

Wśród Edwarda Gierka w Francji Armin Gruenewald stwierdził, że pomyślny rozwój stosunków między Paryżem i Warszawą leży w interesie całej Europy i jest istotnym elementem odprężenia.

W środę Edward Gierka spotkał się w rezydencji Margriny z Prezydentem Stowarzyszenia „France — Pologne” a następnie z kierownictwem grup przyjaźni francusko-polskiej w Senacie i Zgromadzeniu Narodowym. I sekretarz KC PZPR spotkał się również w Ambasadzie PRL z przedstawicielami Polonii francuskiej.

Powracając z Marly do Paryża Edward Gierka obejrzał wystawioną w szkole wojskowej makietę przyszłego pomnika ku czci Polaków poległych w walkach o wolność Francji w II wojnie światowej. Pomnik ten stanie w centrum Paryża na Placu Warszawskim.

Wieczorem Edward Gierka powrócił do kraju. Sprawozdawcy PAP Michał Czarniecki i Robert Bielecki piszą:

**SPOTKANIA
Z RZECZNIKAMI
PRZYJAŹNI
FRANCUSKO-POLSKIEJ**
W godzinach przedpołudniowych.

W każdym momencie pełna kontrola przebiegu produkcji zapewnia komputerowy system STES. Komputer czuwa także nad gospodarką zapasami i materiałową, programem kadrowym i polityką plac.

W tych dniach do tego dobrze przygotowanej i organizacyjnie i kadrowo. Aktualnie dopracowuje się do perfekcji „stylki” pomiędzy poszczególnymi wydziałami, które w systemie wielokosyryjnym muszą funkcjonować bez żadnych zakłóceń.

W każdym momencie pełna kontrola przebiegu produkcji zapewnia komputerowy system STES. Komputer czuwa także nad gospodarką zapasami i materiałową, programem kadrowym i polityką plac.

W każdym momencie pełna kontrola przebiegu produkcji zapewnia komputerowy system STES. Komputer czuwa także nad gospodarką zapasami i materiałową, programem kadrowym i polityką plac.

W trzecim dniu polskiej wizyty E. Gierka i V. Giscard d'Estaing podpisali deklarację polsko-francuską

PARYŻ (PAP) — Środa 14 września była trzecim i ostatnim dniem oficjalnej wizyty w Francji i sekretarza KC PZPR EDWARDA GIERKA. Tego dnia przywódcą polski spotkał się po raz trzeci z prezydentem Republiki Francuskiej VALERYM GISCARDEM D'ESTAING w Marly pod Paryżem. Podpisano wspólną deklarację polsko-francuską a także szereg porozumień gospodarczych.

W środę Edward Gierka spotkał się w rezydencji Margriny z Prezydentem Stowarzyszenia „France — Pologne” a następnie z kierownictwem grup przyjaźni francusko-polskiej w Senacie i Zgromadzeniu Narodowym. I sekretarz KC PZPR spotkał się również w Ambasadzie PRL z przedstawicielami Polonii francuskiej.

Powracając z Marly do Paryża Edward Gierka obejrzał wystawioną w szkole wojskowej makietę przyszłego pomnika ku czci Polaków poległych w walkach o wolność Francji w II wojnie światowej. Pomnik ten stanie w centrum Paryża na Placu Warszawskim.

Wieczorem Edward Gierka powrócił do kraju. Sprawozdawcy PAP Michał Czarniecki i Robert Bielecki piszą:

**SPOTKANIA
Z RZECZNIKAMI
PRZYJAŹNI
FRANCUSKO-POLSKIEJ**
W godzinach przedpołudniowych.

W każdym momencie pełna kontrola przebiegu produkcji zapewnia komputerowy system STES. Komputer czuwa także nad gospodarką zapasami i materiałową, programem kadrowym i polityką plac.

W tych dniach do tego dobrze przygotowanej i organizacyjnie i kadrowo. Aktualnie dopracowuje się do perfekcji „stylki” pomiędzy poszczególnymi wydziałami, które w systemie wielokosyryjnym muszą funkcjonować bez żadnych zakłóceń.

W każdym momencie pełna kontrola przebiegu produkcji zapewnia komputerowy system STES. Komputer czuwa także nad gospodarką zapasami i materiałową, programem kadrowym i polityką plac.

W każdym momencie pełna kontrola przebiegu produkcji zapewnia komputerowy system STES. Komputer czuwa także nad gospodarką zapasami i materiałową, programem kadrowym i polityką plac.

Lord Kanclerz W. Brytanii w Polsce

GDAŃSK (PAP) — 13 bm. przybył do Polski na zaproszenie Marszałka Sejmu PRL Lord Kanclerz Wielkiej Brytanii Elwyn-Jones.

W pierwszym dniu pobytu przebywał w Gdańsku, gdzie zwiedził nowe bazy Portu Północnego, Gdańską Refinerię oraz Westerplatte. Brytyjski gość złożył kwiaty pod Pomnikiem Obrońców i Wywalciciel Wybrzeża.

Lord Kanclerz (funkcja ta oznacza, że jest on przewodniczącym Izby Lordów oraz ministrem Sprawiedliwości) odwiedził również Gdańsk i muzeum historii miasta, wyrażając uznanie dla odbudowy i rekonstrukcji zabytków.

Elwyn-Jones obejrzał także nowe dzielnice mieszkaniowe i wysłuchał koncertu organowego w Katedrze Oliwskiej.

Lord Kanclerz Wielkiej Brytanii Elwyn-Jones w Gdańsku.

Zakończenie Targów Książki w Moskwie

MOSKWA — Ponad 130 tys. zwiedzających, setki podpisanych kontraktów i miliony egzemplarzy sprzedanych książek to rezultat pierwszego międzynarodowego wystawy — Targów Książki w Moskwie, która została zamknięta 14 bm.

W ciągu dziesięciu dni trwania ekspozycji, odbywającej się pod hasłem „Książka w służbie postępu i pokoju na świecie” — zaprezentowano w sumie ponad 100 tys. publikacji z 67 krajów wszystkich kontynentów.

Delegacja partyjno- państwowa NRD w Bułgarii

SOFIA — W środę odbył się w Sofii oficjalne rozmowy między delegacjami partyjno-państwowymi Bułgarii z Todorem Żiwkowem na czele i Niemieckiej Republiki Demokratycznej z Erichem Honnekerem na czele. Wymieniono poglądy na temat rozwoju bratniej współpracy między NRD i SED, jak również omówiono aktualne problemy międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego.

Wyrok w procesie politycznym w Zairze

LONDYN — Były minister spraw zagranicznych Zairu Nguza Karl i Bond został we wtorek skazany przez sąd w Kinshasie na karę śmierci za zdradę stanu i związek z nieuczynnymi urzędnikami w sprawie Włocławca.

Dyktator Paragwaju „kandyduje” po raz szósty

BUENOS AIRES — Z Asuncion donoszą, że dyktator Paragwaju gen. Alfredo Stroessner (lat 58) zgłosił po raz szósty swoją „kandydaturę” na prezydenta. Pseudodyktatorzy przydzieleni obędzie się w lutym 1978 r. A. Stroessner oblat ten dzień na wyjątkowym zamachu stanu w 1954 roku.

Wycieczka z trzech województw KONSUL GENERALNY ZSRR Z WIZYTĄ W WOJ. SUWAŁSKIM

Bogaty program obchodów 60 rocznicy Wielkiego Października, które w woj. suwałskim rozpoczęły się już wiosną, wchodzi obecnie w kulminacyjną fazę. Ich podstawowym celem jest dalsze zacieśnienie więzów przyjaźni łączących narody polski i radziecki, pogłębienie wiedzy na temat historii, dorobku i współczesnych dokonań pierwszego na świecie państwa socjalistycznego.

Suwałszczyzna gościła dotąd wiele delegacji z zaprzyjaźnionych republik radzieckich, mieszkańcy wielu miast mieli okazję oglądać występy kilku doskonałych zespołów artystycznych z ZSRR. Obecnie z kufiudnową wizytą uświetniająca obchody rocznicy Rewolucji Październikowej przebywają w woj. suwałskim: minister pełnomocny, generał konsul ZSRR w Gdańsku — Teodor Szarykin oraz konsul generalnego konsulatu — Iwan Didiuła.

W trakcie swego pobytu goście radzieccy odwiedzą kilka miast w województwie, spotkają się z przedstawicielami wielu środowisk społecznych, wygłoszą szereg prelekcji na ważne tematy dotyczące polityki międzynarodowej ZSRR. Wczoraj ministra pełnomocnego — T. Szarykina oraz konsula — I. Didiuła powitał w Augustowie I sekretarz KW PZPR — Zbigniew Bialecki. W trakcie przyjacielskiego spotkania goście zostali poinformowani o problemach, którymi żyje woj. suwałskie. Do dalszego przebiegu wizyty wrócimy w kolejnych relacjach. (ceg)

WICEMINISTER ROLNICTWA GOŚCIŁ NA ZIEMI ŁOMŻYŃSKIEJ

Wczoraj, 14 bm. przebywał w woj. łomżyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

żyńskim prezes Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wiceminister Rolnictwa — Józef Krotiuk. Wraz z kierownictwem łom-

W trzecim dniu DEKLARACJA polsko-francuska ucharowane mecze

Ciąg dalszy ze str. 1

redniej atmosferze Edward Gierek wyraził uznanie dla działalności Stowarzyszenia „France-Pologne” i obu grup parlamentarnych, dziękując ich przedstawicielom za pracę dla umocnienia przyjaźni francusko-polskiej. Wyniki tej pracy — stwierdził i sekretarz KC PZPR — są widoczne. Najlepiej ich wyrazem jest fakt, że Polacy nie czują się obokkrajowcami przyjeżdżając do Francji, podobnie jak Francuzi przyjeżdżający do naszego kraju.

SPOTKANIE Z POLONIA

Następnie w gmachu Ambasady PRL odbyło się spotkanie z przedstawicielami francuskiej Polonii. Tradycje naszej emigracji we Francji sięgają końca XVIII w. Wielu Polaków osiedliło się tu po Powstaniu Listopadowym, Wiośnie Ludów i Powstaniu Sycylii. Szczególnie liczna była polska emigracja zarobkowa w latach dwudziestych i trzydziestych naszego wieku. Również Edward Gierek spędził wiele lat we Francji, pracując jako górnik w kopalniach węgla w departamentach Nord i Pas-de-Calais. Dziś ponad milion obywateli Republiki legitymuje się polskim pochodzeniem, wielu z nich zachowało związki z Polską. Liczni Francuzi polskiego pochodzenia zajmują wybitne stanowiska, odgrywając istotną rolę w życiu politycznym, gospodarczym, społecznym i kulturalnym Francji.

W spotkaniu z Edwardem Gierkiem wzięli udział członkowie działacze polonijni we Francji.

W spotkaniu uczestniczyli też członkowie zespołu „Warszawa” z Dijon, który zdobył I nagrodę przewodniczącego Rady Państwa na festiwalu w Rzeszowie w 1977 r. Przybyli również poczty sztandarowe polonijnych organizacji kombatanckich.

Edward Gierek przekazuje zobrany najserdeczniejsze powitania z kraju. Czyny to — jak podkreśla — z tym większą satysfakcją, że Polonia, włączając się w życie Francji, nie zapominała o swych związkach z Ojczyzną. I sekretarz KC PZPR podziękował też za serdeczność, z jaką traktuje ona sprawy kraju i siedzi jego rodziny. Zwrócił uwagę, że obecna Polonia ma inny charakter, niż ta sprzed kilku dziesięcioleci, że dziś obywatele francuscy polskiego pochodzenia odgrywają istotną rolę w życiu Francji i zajmują tu wiele odpowiedzialnych stanowisk.

Były górnik i działacz polonijny Jean Wroblewski zapewnił polskiego przywódcę, że francuska Polonia dołoży wszelkich starań na rzecz dalszego rozwoju przyjaznych stosunków między Francją i Polską i że nigdy nie zapomni swych związków z krajem.

Frezes Komitetu Departamentalnego Stowarzyszenia „France-Pologne” z Pas-de-Calais, Emil Ważyński przekazał na ręce Edwarda Gierki list podpisany przez ponad 2 tys. uczestników w Oignies, w niemieckiej województwie Francji. Wyrażano w nim przekonanie, że wizyta i sekretarza KC PZPR będzie nowym, ważnym etapem w rozwoju przyjaznych stosunków polsko-francuskich.

W imieniu władz miejskich Oignies były górnik Jan Gollon wręczył Edwardowi Gierkowi pamiątkową talerz i album ilustrujący historię wspólnych walk Polaków i Francuzów z hitlerowskim okupantem w tej miejscowości.

Stefan Kubiak, twórca i kierownik polonijnej orkiestry rozrywkowej, popularyzator polskiej piosenki we Francji przekazał komplet płyt z nagraniami swego zespołu.

Spotkanie zakończył chó-

ralny śpiew „Sto lat” na cześć Edwarda Gierki i pieśń „Marsz, marsz Polonia”.

We wszystkich spotkaniach uczestniczyły osobistości towarzyszące i sekretarzowi KC PZPR.

ROZMOWY W MARLY-LE-ROI

O godz. 12.55 do rezydencji Edwarda Gierki w Pałacu Marigny przybyła prezydent Republiki Francuskiej Valery Giscard d'Estaing. Obaj mężowie stanu wraz z małżonkami udali się następnie do szkoły wojskowej przy Polach Marsowych, skąd odlatują śmigłowcem do Marly-le-Roy — podparwijskiej rezydencji prezydenta Francji.

Odbyło się tam trzecie podczas obecnej wizyty spotkanie przywódców obu krajów.

MAKIETA POMNIKA POLSKIEGO KOMBATANTA

Po zakończeniu spotkania w Marly-le-Roi i sekretarz KC PZPR Edward Gierek w towarzyszy prezydenta Valerego Giscarda d'Estainga wrócił śmigłowcem z szefem państwa francuskiego do Paryża. Po wyładowaniu w obrębie kompleksu zabytkowych gmachów Ecole Militaire (szkoły wojskowej), obaj przywódcy udali się do Rotundy Gabriela, budowli nazwanej tak na cześć artysty, twórcy tego zespołu architektonicznego. Tu wystawiono też makieta pomnika ku czci Polaków, którzy walczyli o wolność Francji w latach drugiej wojny światowej.

Decyzja o budowie pomnika została w 1974 r. na mocy porozumienia między francuskimi i polskimi resortami do spraw kombatantów. Powołano wówczas stowarzyszenie budowy pomnika. W skład którego wchodzi liczne wybitne osobistości francuskie i polskie. Do polskiej reprezentacji wyraziła zgodę, aby przyjąć pomnik, mający upamiętnić bohaterstwo i ofiarności Polaków w walce o wolność Francji, stanął w centrum stolicy, przy Placu Warszawy. W czerwcu 1975 r. bezpośrednio przed swą podróżą do Paryża, prezydent VALERY GISCARD D'ESTAING dokonał aktu wmurowania kamienia węgielnego w miejscu, gdzie stanie pomnik.

Spółród zgłoszonych ponad 600 prac artystów obu krajów, między innymi Jury wybrało projekt prof. Andrzeja Gierka, przedstawiający bohaterskie zwycięstwa Nike, podziękowania polskiego kombatanta.

Obu przywódców towarzyszą sekretarz stanu do spraw kombatantów Andre Bord i przewodniczący Stowarzyszenia Budowy Pomnika admirał Edouard Charles la Haye. Edward Gierek pyta o szczegóły związane z pomnikiem — objaśnienia udziela autor projektu, prof. Gierka. Obecnie są także osobistości towarzyszące i sekretarzowi KC PZPR podczas wizyty we Francji.

PODPISANIE DEKLARACJI POLSKO-FRANCUSKIEJ

O godzinie 16 w Złotym Salonie Pałacu Elizejskiego rozpoczęły się rozmowy plarne, w których udział wzięli też strony polskiej: I sekretarz KC PZPR Edward Gierek, zastępca przewodniczącego Rady Państwa, przewodniczący Klubu Poselskiego PZPR Edward Babuch, wiceprezes Rady Ministrów Mieczysław Jagielski, minister Spraw Zagranicznych Emil Wojtaszek i ambasador PRL w Paryżu Tadeusz Otechowski, zaś ze strony francuskiej prezydent Republiki Francuskiej Valery Giscard d'Estaing i ministrowie — Spraw Zagranicznych Louis de Guiringaud, do Spraw Gospodarki i Finansów Robert Boulin, Przemysłu, Handlu i Rzemiosła Rene Monory oraz Handlu Zagranicznego Andre Ross.

W rozmowach, które trwały godzinę uczestniczyli też doradcy i eksperci obu stron.

Po zakończeniu rozmów plenarnych ich uczestnicy przechodzą do Ogrodu Zimowego. Tu następuje uroczyste podp-

anie wspólnej deklaracji polsko-francuskiej. Podpisują pod tym dokumentem składają I sekretarz KC PZPR Edward Gierek i prezydent Republiki Francuskiej Valery Giscard d'Estaing. Obaj przywódcy wymieniają krótki, serdeczny uścisk dłoni.

Z kolei wicepremier M. JAGIELSKI i min. R. BOULIN podpisują umowę o rozszerzeniu polsko-francuskiej współpracy między innymi w dziedzinie polityki i w dziedzinie przemysłu chemicznego i list wymienieni w sprawie zakupu węgla dla abradacji Francji do Polski. Mieczysław Jagielski i Robert Boulin podpisali także w siedzibie francuskiego Ministerstwa Gospodarki i Finansów m. in. umowę dotyczącą węgla i ułatwień finansowych dla polskich zakupów we Francji. Przewiduje ona dodatkową dostawę polskiego węgla energetycznego do Francji w latach 1978-1988.

OSWIADCZENIA DLA PRASY

Po podpisaniu wspólnej deklaracji polsko-francuskiej Valery Giscard d'Estaing i Edward Gierek składają krótkie oświadczenia dla licznego zgromadzenia przedstawicieli prasy francuskiej i zagranicznej.

Szef państwa francuskiego podkreśla, że wizyta EDWARDA GIERKI w Paryżu była niewątpliwym sukcesem na trzech płaszczyznach polsko-francuskiego dialogu na najwyższym szczeblu, współpracę między Polską i Francją, a także sprawy związane z odprężeniem. Prezydent stwierdza, że jest to wielki sukces, co do kontynuacji polityki odprężenia. Dla Francji i Polski odprężenie jest rzeczami naturalnymi, w przeszłości ani obecnie, nie istniały między nimi żadne problemy sporu. Polska Francja, prezydent — mogą odegrać modelową rolę w umacnianiu procesu odprężenia.

Wszystkie rozmowy toczyły się w atmosferze przyjaźni i zaufania, która charakteryzuje stosunki między Polską i Francją i odzwierciedla odwieczną przyjaźń istniejącą między obydwoma krajami.

I sekretarz KC PZPR i prezydent Francji dokonali szerokiego wymiany poglądów na temat sytuacji międzynarodowej, w której wydatnie głębokie przywiązanie Polski i Francji do odprężenia i wola obu krajów dalszego kierowania się w ich działaniu tym zasadniczym celem ich polityki.

Uznając, że odprężenie jest procesem ciągłym i wyrażając zadowolenie z postępów osiągniętych w ostatnich latach, obie strony podkreśliły konieczność spotęgowania przez wszystkie państwa wysiłków dla nadania odprężeniu stałego i trwałego charakteru i działania zgodnie z tym celem wobec innych państw i we wszystkich rejonach świata.

Wielką uwagę poświęcono sytuacji w Europie, a w szczególności następstwom Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie. I sekretarz KC PZPR i prezydent Republiki Francuskiej podkreśliły pozytywną rolę, jaką stosunki między Polską, a Francją odegrały i jaką mają do odegrania w przyszłości dla rozwoju sytuacji w Europie. Powierzili i zdecydowanie swoich krajów przyznania się, jak poprzez ich działanie lub inicyjatywę własną jak również przez wspólne wysiłki, do przyniesienia do przodu polityki odprężenia w Europie.

POŻEGNANIE NA LOTNISKU ORLY

O godz. 19.30 I sekretarz KC PZPR Edward Gierek wraz z małżonką i towarzyszącymi osobistościami opuścili rezydencję Marigny i w towarzyszy ministra Sprawiedliwości Alain Peyrefitte'a udaje się na paryskie lotnisko Orly. Pawilon honorowy portu lotniczego przybrany jest flagami Polski i Francji. Polski przywódca zbliżył się do szeregu kompanii reprezentacyjnej Gwardii Republikańskiej, składania głów przed jej sztandarem. Orkiestra gra hymny państwowe obu krajów. Edward Gierek przed odprawą przelotową przechodzi przed frontem oddziałów. Przy stopniach wiodących do samolotu specjalnego następuje pożegnanie z A. Peyrefitte'em i innymi osobami.

Po chwili samolot specjalny z polskimi znakami rozpoznawczymi na skrzydłach startuje w drogę do kraju.

Na zaproszenie Prezydenta Republiki Francuskiej Valerego Giscarda d'Estaing, I sekretarz KC PZPR Edward Gierek złożył wraz z małżonką oficjalną wizytę we Francji w dniach 12-14 września 1977 r.

W czasie wizyty Edward Gierek i Valery Giscard d'Estaing przeprowadzili rozmowy dotyczące głównych problemów międzynarodowych i spraw związanych z rozwojem współpracy między Polską i Francją.

Edward Gierek przeprowadził również rozmowy z premierem Republiki Francuskiej, Raymondem Barrem.

E. Babuch, zastępca przewodniczącego Rady Państwa spotkał się z A. Poherem, przewodniczącym Senatu i E. Faurem, przewodniczącym Zgromadzenia Narodowego.

Poza tym miały miejsce również rozmowy między: M. Jagielskim a R. Boulin, J. P. Fourcade, R. Monory i A. Rossim oraz między E. Wojtaszkiem a L. de Guiringaud.

Wszystkie rozmowy toczyły się w atmosferze przyjaźni i zaufania, która charakteryzuje stosunki między Polską i Francją i odzwierciedla odwieczną przyjaźń istniejącą między obydwoma krajami.

Obie strony potwierdziły swoje przywiązanie do zasady rzeczywistego, nowocześnie i całkowitego rozbrojenia pod ścisłą i skuteczną kontrolą międzynarodową. W celu uniknięcia proliferacji broni nuklearnych, która stanowi jedno z głównych niebezpieczeństw zagrażających ludzkości, obie strony uważały, że powinno się podjąć wszelkie wysiłki w celu ograniczenia mnożenia tych broni w arsenalach państw, jak i dla przeciwdziałania niebezpieczeństwu ich rozprzestrzeniania.

Obie strony wyraziły swą zgodę na zwołanie sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie rozbrojenia.

Przypomniły one swe zainteresowanie zwołaniem światowej konferencji rozbrojenia.

Obie strony są zgodne co do konieczności waleśnienia do międzynarodowych stosunków gospodarczych zmian mających na celu ustanowienie porządku ekonomicznego respektującego równość i interesy wszystkich krajów oraz mogącego zapewnić krajom rozwijającym się bardziej sprawiedliwy udział w światowym postępie gospodarczym.

Oświadczili oni, że w celu osiągnięcia dalszych postępów w stosunkach polsko-francuskich, pierwszy sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i prezydent Republiki Francuskiej, dokonali szczegółowej i głębokiej analizy środków zmierzających do pogłębienia współpracy między obydwoma krajami, do jej rozszerzenia i wzboğacenia o nowe dziedziny.

Obie strony podkreśliły znaczenie podpisanych w ostatnich latach pomiędzy Polską i Francją dokumentów. Podkreśliły korzyści, jakie obydwaja kraje uzyskały realizując te dokumenty, jak też opowiedziały się zdecydowanie za ich dalszym, dynamicznym, coraz szerszym wcielaniem w życie.

Obie strony wywypukły znaczenie spotkań na najwyższym szczeblu dla stosunków między obydwoma krajami. Odnosząc wyjątkowo do zadowoleniem liczne kontakty, które miały miejsce między członkami obydwu rządów i ich wkład w rozwój współpracy dwustronnej.

Przekonało o ważności bliskiego i pełnego zaufania dialogu politycznego między Polską i Francją dla obydwu krajów, dla Europy i dla sprawy pokoju, obie strony opowiedziały się za jego kontynuacją i pogłębieniem zwłaszcza poprzez wykorzystywanie przewidzianych w Deklaracji z 1972 roku i w Kartce Zasad Przyjaznej Współpracy regularnych spotkań ministrów spraw zagranicznych, jak również konsultacji politycznych na różnych szczeblach.

Obie strony przeanalizowały sytuację na Bliskim Wschodzie. Stwierdziły z zadowoleniem zgodność ich stanowisk w sprawie podstawowych zasad pokojowego rozwiązania zaskazanego rozwoju tych stosunków w ciągu ostatnich lat. Obie strony z zadowoleniem podkreśliły wydatny wzrost ich wymiany handlowej, która w ciągu ostatnich pięciu lat zwiększyła się czterokrotnie. Odnosiły też one konkretność kontynuowania wytworzyła wysiłków celem utrzymania dotychczasowego tempa. Obie strony zgodziły się stwarzać sprzyjające warunki dla lepszej równowagi wymiany handlowej. W czasie wizyty została podjęta umowa o dodatkowych dostawach węgla w latach 1978-1988, jak również porozumienie o utworzeniu mieszanej grupy roboczej dla zbadania możliwości dalszego zwiększenia tych dostaw i uczestniczenia przedsiębiorstw francuskich w rozwoju polskiego górnictwa. Obie strony wyraziły zadowolenie z zawartych w czerwcu 1977 roku kontraktów na dostawy polskiej miedzi dla przedsiębiorstw francuskich. Uznały one za wskazane zachęcać zainteresowane przedsiębiorstwa obydwu krajów do rozwijania współpracy w tej dziedzinie. Dokonano oceny kooperacji przemysłowej, która stale się rozwija i obejmuje już większy sektor gospodarki obydwu krajów. Postanowiono aktywizować w tym celu i średnie przedsiębiorstwa do wzmożenia tej współpracy. W tym celu w czasie wizyty została podpisana odpowiednia umowa.

Obie strony stwierdziły, że w 1976 roku Francja stała się dla Polski pierwszym zachodnim dostawcą inwestycyjnych, do ogromnego wysiłku Polski w uprzedzeniu zmian mających na celu uprzedzenie, materiałowa maszyn, głównie w dziedzinach przemysłu chemicznego, maszynowego, metalurgicznego, informatyki, technologii elektrycznych, drzewnego i budowlanego, a także przemysłu spożywczego. Obie strony wyraziły zdecydowanie popobieżania stosunków w tych dziedzinach jak również wykorzystywania istniejących możliwości współpracy w produkcji dóbr konsumpcyjnych.

Obie strony podkreśliły umowę o współpracy w dziedzinie polski i francuskiej. I sekretarz KC PZPR i prezydent Republiki Francuskiej wyraziły zadowolenie z osiągnięcia wysokiego poziomu rozwoju polsko-francuskich stosunków kulturalnych i potwierdziły znaczenie, jakie przywiązują do ich rozszerzenia i pogłębienia. W tym celu obie strony wyraziły zgodę co do zasady otwarcia w Paryżu Polskiego Ośrodka Kultury Francuskiej, w miejsce istniejącej czytelnia.

Obie strony wyraziły swą wolę w dalszym ciągu pełnego poparcia rozwojowi wymiany i współpracy w dziedzinie kultury, oświaty, sztuki, sportu i turystyki.

Obie strony przyznawały będą szczególne znaczenie do upowszechniania języka polskiego we Francji i języka francuskiego w Polsce, do rozszerzania wymiany między dwoma krajami, do wzajemnego uczenia się i wzajemnego pomagania w dziedzinie naukowej i technicznej.

I sekretarz KC PZPR i prezydent Republiki Francuskiej wyraziły głębokie zadowolenie z rezultatów rozmów. Podkreślając, że wizyta Edwarda Gierki pozwoliła na potwierdzenie siły i żywotności odwiecznych uczuć łączących obydwaja kraje, dał wyraz przekonaniu, że ich spotkanie będzie stanowić nowy, doniosły wkład w dzieło przyjaźni i współpracy między Polską i Francją, a także w dzieło odprężenia międzynarodowego i pokoju.

Edward Gierek w imieniu najwyższych władz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zaprosił prezydenta Francji Valerego Giscarda d'Estaing do złożenia oficjalnej wizyty w Polsce.

Zaproszenie zostało przyjęte z zadowoleniem.

Deklarację podpisał: Edward Gierek oraz Valery Giscard d'Estaing.

I sekretarz KC PZPR i prezydent Francji potwierdziły znaczenie, jakie przywiązują do rozszerzenia stosunków gospodarczych między obydwoma krajami. Wyraziły zadowolenie ze znacznego rozwoju tych stosunków w ciągu ostatnich lat. Obie strony z zadowoleniem podkreśliły wydatny wzrost ich wymiany handlowej, która w ciągu ostatnich pięciu lat zwiększyła się czterokrotnie. Odnosiły też one konkretność kontynuowania wytworzyła wysiłków celem utrzymania dotychczasowego tempa. Obie strony zgodziły się stwarzać sprzyjające warunki dla lepszej równowagi wymiany handlowej. W czasie wizyty została podjęta umowa o dodatkowych dostawach węgla w latach 1978-1988, jak również porozumienie o utworzeniu mieszanej grupy roboczej dla zbadania możliwości dalszego zwiększenia tych dostaw i uczestniczenia przedsiębiorstw francuskich w rozwoju polskiego górnictwa. Obie strony wyraziły zadowolenie z zawartych w czerwcu 1977 roku kontraktów na dostawy polskiej miedzi dla przedsiębiorstw francuskich. Uznały one za wskazane zachęcać zainteresowane przedsiębiorstwa obydwu krajów do rozwijania współpracy w tej dziedzinie. Dokonano oceny kooperacji przemysłowej, która stale się rozwija i obejmuje już większy sektor gospodarki obydwu krajów. Postanowiono aktywizować w tym celu i średnie przedsiębiorstwa do wzmożenia tej współpracy. W tym celu w czasie wizyty została podpisana odpowiednia umowa.

Obie strony stwierdziły, że w 1976 roku Francja stała się dla Polski pierwszym zachodnim dostawcą inwestycyjnych, do ogromnego wysiłku Polski w uprzedzeniu zmian mających na celu uprzedzenie, materiałowa maszyn, głównie w dziedzinach przemysłu chemicznego, maszynowego, metalurgicznego, informatyki, technologii elektrycznych, drzewnego i budowlanego, a także przemysłu spożywczego. Obie strony wyraziły zdecydowanie popobieżania stosunków w tych dziedzinach jak również wykorzystywania istniejących możliwości współpracy w produkcji dóbr konsumpcyjnych.

Obie strony podkreśliły umowę o współpracy w dziedzinie polski i francuskiej. I sekretarz KC PZPR i prezydent Republiki Francuskiej wyraziły zadowolenie z osiągnięcia wysokiego poziomu rozwoju polsko-francuskich stosunków kulturalnych i potwierdziły znaczenie, jakie przywiązują do ich rozszerzenia i pogłębienia. W tym celu obie strony wyraziły zgodę co do zasady otwarcia w Paryżu Polskiego Ośrodka Kultury Francuskiej, w miejsce istniejącej czytelnia.

Obie strony wyraziły swą wolę w dalszym ciągu pełnego poparcia rozwojowi wymiany i współpracy w dziedzinie kultury, oświaty, sztuki, sportu i turystyki.

Obie strony przyznawały będą szczególne znaczenie do upowszechniania języka polskiego we Francji i języka francuskiego w Polsce, do rozszerzania wymiany między dwoma krajami, do wzajemnego uczenia się i wzajemnego pomagania w dziedzinie naukowej i technicznej.

I sekretarz KC PZPR i prezydent Republiki Francuskiej wyraziły głębokie zadowolenie z rezultatów rozmów. Podkreślając, że wizyta Edwarda Gierki pozwoliła na potwierdzenie siły i żywotności odwiecznych uczuć łączących obydwaja kraje, dał wyraz przekonaniu, że ich spotkanie będzie stanowić nowy, doniosły wkład w dzieło przyjaźni i współpracy między Polską i Francją, a także w dzieło odprężenia międzynarodowego i pokoju.

Edward Gierek w imieniu najwyższych władz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zaprosił prezydenta Francji Valerego Giscarda d'Estaing do złożenia oficjalnej wizyty w Polsce.

Zaproszenie zostało przyjęte z zadowoleniem.

Deklarację podpisał: Edward Gierek oraz Valery Giscard d'Estaing.

W pierwszych spotkaniach pierwszy rundy rozgrywek Pucharu Europy wystąpiło następujące wyniki:

Trabzonspor — BK 1903 Kopenhaga 1:0 (0:0) Bramka — Koed. Widzów 22,5 tys.

LEWISKI SPARTAK SOFIA — SLASK WROCLAW 3:0 (3:0) Bramki: Miliawo — 2, Panow. Widzów 40 tys.

KUOPLO PALLOSEURA — FC Brugge 0:4 (0:0) Bramki: Vandereyck, Coels, Lambert, Davies. Widzów 15 tys.

Omnia Nikozja — Juventus Turyn 0:3 (0:2) Bramki: Betetta, Fanna, Viridis. Widzów 12 tys.

Manchester City — W.D. Walsley 1:0 (1:0) Bramki: da Manchesteru — Burns i Channon; da Widzewa — Zbigniew Boniek — 1.

Eintracht Frankfurt n/M. — Siemsa Wanderers 5:0 (3:0) Bramki: Nickel — 2, Wenzel, Kraus, Grabowski. Widzów 5 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

OBRA OPOLE — FC MAGDEBURG 1:0 (1:0) Bramki: Zdobych: da Odra — Decker, da Widzewa — Szymonowicz. Widzów 10 (0:0) Bramki: Faniel. Widzów 10 tys.

Marek Stankiewicz — Ferencvaros Budapest 3:0 (2:0) Bramki: Petrow — 2, Barzow. Widzów 10 tys.

Glenavon (Ir. Ph.) — Eindhoven 2:0 (2:2) Bramki: Eindhoven: da Glenavon — 2, Barzow. Widzów 5 tys.

Gornik Zabrze — Haka Valkeakoski 5:3 (3:1) Bramki: da Gornik — 5, da Haka — 3. Widzów 19, 20, 49 min., Radecki (30 min.) oraz Wasilewski (47 min.), da Haka — 1. Widzów 63 min. oraz mobocizna — 30 min. Widzów ok. 20 tys.

Dynamo Kijow — Eintracht Frankfurt 1:1 (1:1) Bramki: Dynamo: da Eintracht, Eintracht: da Dynamo. Widzów 80 tys.

Carl Zeiss Jena — Altay Lamb 5:1 (1:1) Bramki: Dynamo: da Carl Zeiss Jena — 5, da Altay Lamb — 1. Widzów 15 tys.

Otywiłki spotkał i rundy piłkarskiej Pucharu Zdobycywu Pucharu UEFA.

LOKOMOTIW SOFIA — ANDERLECHT 1:0 (1:0) Bramki: da Lokomotiw — Kolew, da Anderlecht — Van der Elst — 4, Nielsen, van Poelke. Widzów 25 tys.

Coleraine (Pn. Irlandia) — Lokomotiw Lipsk 4:0 (2:0) Bramki: da Coleraine — Tweed, da Lokomotiw — Loewe — 2, Elchhorn. Widzów 6 tys.

Lokomotiw Koszycy — Oostende 0:0 Widzów 20 tys.

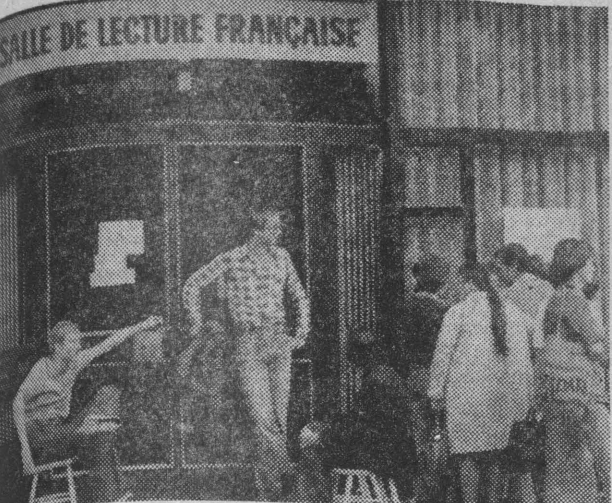
PAOK SALONIKI — ZAGREB BOSNOWIEC 2:1 (1:1) Bramki: Pellos — 2 min. i Anastasiadis — 79 min. z karnego. Widzów 20 tys.

Dane statystyczne GUS wskazują, że w naszym kraju działa obecnie 1.000 klubów sportowych. Z tego 863 to kluby związkowe. Sportowcy związkowi zdobyli blisko 60 proc. medali wycieczki Monrealtu. A wśród setki wywołanych klubów kraju znalazło się aż 57 klubów związkowych.

Wrocławiu trwa ostatnie przygotowania do finału drużynowych mistrzostw świata na żużlu, który rozegrany zostanie na Stadionie Olimpijskim w niedzielę, 18 września. Zainteresowanie turulem jest ogromne — sprzedano już komplet, ponad 85 tys. biletów.

Do Pekinu przybył

Z zagranicy

NA ZDJĘCIU: 7 września — dzieci zapisów na kursy językowe prowadzone przez Czytelnię Francuską. Chętnych jak zwykle wiele. CAF — Sokółowski

Halle de Lecture Française czyli **Czytelnia Francuska** cieszy się dużą popularnością wśród mieszkańców naszej stolicy. Z bogatego księgozbioru o różnorodnej tematyce korzysta ponad 1 tys. czytelników. Dziennie wypożycza się około 300 książek, a także płyty gramofonowe i barwne diapozytyny.

Intną atrakcyjną formą działalności ośrodka jest kino, gdzie filmy francuskie w oryginalnej wersji językowej są wyświetlane zawsze przy pełnej sali. Czytelnia nawiązała bliską współpracę z Filmoteką Polską. Największą popularnością wśród młodzieży cieszą się organizowane przez ośrodek kursy języka francuskiego. W ciągu roku z wykładów korzysta około 2 tys. osób. Szczególnie chętnymi gośćmi czytelnicy są studenci Filologii Romañskiej UW.

Dzięki staraniom kierownictwa ośrodka organizowane są również wieczory poezji francuskiej, a odczyty prowadzone przez ludzi nauki i sztuki z Francji, którzy bawią w Warszawie.

Jak nam powiedziała dyrektor ośrodka **Georges Heller**, w najbliższym czasie zaplanowane są koncerty muzyki francuskiej i wieczory poezji zarówno w oryginalnej jak i w tłumaczeniu w wykonaniu artystów scen warszawskich. Sprowadzony będzie również najnowocześniejszy sprzęt do emisji programów barwnych na szerokim ekranie.

Salle de Lecture Française skupia licznych miłośników języka i literatury francuskiej w naszym kraju. CAF — Sokółowski

Cień terroryzmu nad RFN

(Korespondencja P. A. Interpress z Bonn)

W ciągu kilku ostatnich dni ukształtowała się tutaj dość niepokojąca sytuacja. Kilku set (jest to tylko szacunkowa liczba terrorystów swoim zbrodnictwem działaniem wywołało nie tylko ogromne zamieszanie, ale coraz bardziej rozprzestrzeniającą się konsternację i bezradność. W ub. poniedziałek, nastąpił trzeci policjantów ochrony i kierownic terroryzmu uprowadził przewodniczącego związku przedsiębiorców z związku przemysłowego RFN — Hansa Martina Schleyera. W kołach anarchistycznych i terrorystycznych Schleyer uważany był za uosobienie całego świata kapitalistycznego RFN.

Odego dnia w gmachu urzędu kanclerskiego wielokrotnie obradował już specjalny sztab rządowy pod przewodnictwem kanclerza Schmidta. Prezydent Scheel, ze względu na sytuację, odwołał swój udział w obchodach 1000-lecia miasta Minden. Zrezygnował także z wyjazdu do Berlina Zachodniego. Mające się odbyć w końcu ub. tygodnia niemiecko-brytyjskie konsultacje przesunięto na dalszy termin, a premier W. Brytania Callaghan nie przybył do Bonn. Na posiedzeniu Bundestagu uchwalono kilka ustaw mających ułatwić likwidację terroryzmu. Wśród nich najważniejszą jest wprowadzenie nowych, nakładających jako folia na karoserię samochodów znaków ostrzegawczych, których — zdaniem fachowców — nie można fachuwać ani zamieścić. Federalny urząd kryminalistyczny, który jeszcze przed kilku laty posiadał 843 pracowników, a obecnie 2500, w najbliższym czasie wzrosnąć ma o dalszych 1200, to do zajmujących się terroryzmem. Nie tak dawno nastronno warunki więzienne dla przestępców spod znaku terrorystów. W ostatnich dniach stopień tego zastrzeżenia jeszcze zwiększono. Ponownie zmniejszono także zakres uprawnień obrońców terrorystów, ponieważ istnieje przekonanie, że za ich pośrednictwem mają oni kontakt z tymi, którzy znajdują się jeszcze na wolności. Poza tym drogą ustawową znacznie przyspieszona

możliwość wytaczania procesów sądowych przeciwko terrorystom. Prawdopodobnie w następnym etapie prac Bundestagu ministerstwo spraw wewnętrznych RFN otrzyma dodatkowo 950 mln marek na zwiększenie bezpieczeństwa. Planuje się także całkowitą reformę systemu komputerowego, jakim obecnie posługuje się policyjny aparat. Okazało się bowiem, że każdy z Landów posiada inny system, tak że nie ma możliwości automatycznego przekazywania sobie wzajemnie informacji. Operacja ta kosztować będzie kilkanaście milionów marek. Jak z tego wszystkiego wynika, budowany w RFN od dłuższego już czasu potężny aparat policyjny stanie się machiną o gigantycznych rozmiarach, a coraz to nowsze i rozporządzenia wyposażają go w daleko idące kompetencje. Przy całym niewątpliwym zagrożeniu przez terroryzm, to gwałtowno rozbudowa aparatu policyjnego budzi w wielu środowiskach społeczeństwa RFN poważne zastrzeżenia i obawy. Szczególnie, że cień walki z terroryzmem przesłania wiele ważnych i domagających się rozwiązania spraw natury społecznej i gospodarczej. Nawet tej miary wydarzenie, co dyskusja w Bundestagu nad sprawą bomby neutronowej — ginie w powodzi informacji i komentarzy na temat terroryzmu. (Interpress) HENRYK TYCNER

Coraz trudniej znaleźć wytwory tradycyjnej sztuki ludowej, zanikają dawne obyczaje i obrzędy, gina stroje, przedmioty codziennego użytku o dy, gina stroje, przedmioty codziennego użytku o wartości muzealnej, zapomnieniu ulegają umiejętności haftowania, pieczenia ciast według starych przepisów itp. Dziś można to jeszcze z dużym wysiłkiem zebrać, odtworzyć, udokumentować, ale za lat kilka?

Białostockie Towarzystwo Kultury wspólnie z Muzeum Okręgowym, Związkiem Kolek Rolniczych w Białymstoku ogłasza konkurs pn. „Ludowe obrzędy obłocno-wschodnich terenów Polski”. Mogą w nim wziąć udział wszyscy mieszkańcy województwa: białostockiego, łomżyńskiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego i suwalskiego, którzy do 30

— Kto jest nośnikiem postępu na wsi? Oczywiście, młodzież — mówi Marian Gisztorowicz, pracownik gminnej służby rolnej w Czarnej Białostockiej. — Przez młodych najlepiej trafić do rodziców. Ze starszymy musimy nieraz pogadać, gdy chcą namówić go do czegoś nowego, a i to nie wiadomo czy ze skutkiem. A młody, jak raz zobaczy i przekona się, będzie ojcu tłumaczył, tłuł rano i wieczorem, aż tamten zmieni. Niech no jeszcze syn powie do ojca: „patrz, u sąsiada lepiej”, efekt murywany. Taki jest wpływ dobrego przykładu.

Marian sam daje najlepszy przykład. Gospodaruje jeszcze z rodzicami, ale jako następca — na dwunastu hektarach. Opracował projekt przekształcenia gospodarstwa na specjalistyczne w hodowlę mleczną. Budynki odpowiednie ma, trzeba tylko zmniejszyć obór. Dorobił się ciągnika, systematycznie uzupełnia park maszynowy. Koleżki z koła ZSMP w Czarnej Wsi Kościelnej, do którego należy i w którym sprawuje funkcję przewodniczącego, wybrali go Młodym Mistrzem Plonów. Plony? Proszę bardzo. Średnia zbóż z hektara — 37 q (jęczmienia i pszenicy po 42 q), ziemniaka sadzeniaka — 310 q/ha. Nietypowa jest ta Czarna Wsie Kościelna. Marian dużo może o niej powiedzieć. Jako instruktor rolny ma pod opieką siedem wsi i wszystkie je zna, ale przecież swoją, rodzinna, najlepiej. Liczy więc ta Czarna Wsie Kościelna co za 160 zagród, ale rolników tylko 56. Przy czym za rolnika uważa się już kogoś, kto ma dwa hektary ziemi, takie tu ogromne rozdrobnienie. Gdy ktoś ma dwa hektary, jak choćby Gisztorowiczowi, to już gospodarz pełną gębą. Co można powiedzieć o rolnikach z tej wsi? Jeden podejmuje specjalizację w kierunku bydła mlecznego. Jest zespół hodowli owiec, do którego należy trzech gospodarzy. Postawili zabudowania i hodują 180 owiec. Rejon Czarnej to teren uprawy ziemniaka sadzeniaka i każdy prawie nastawił się na jego kontraktację. Marian też ma umowę z Centralą Nasienną na dwa hektary. Producent z Czarnej są cenionymi dostawcami dla kraju i na eksport.

Ale tak po prawdzie to z samej ziemi mało tutaj kto żyje. Sąsiednia Czarna Białostocka to duży ośrodek przemysłowy i wiele osób dojeżdża do pracy z Czarnej Kościelnej. Przede wszystkim do „Agrometu” i tartaku. Dojeżdżający mówią o sobie: my chłopo-robotnicy. Są także „chłopo-garniarze” czyli twórcy ludowi; ta wieś ma przecież bogate tradycje w wyrobie pięknych siwaków i donic. Kiedyś wyrabiano także ceramikę budowlaną.

Mimo masowych wyjazdów do pracy w mieście-ziemi i domów w tej wsi nie opuszcza się. Każde gospodarstwo ma następcę, najczęściej zatrudnionego także gdzieś poza rolnictwem, który być może tę pracę kiedyś rzuci, gdy zostanie samodzielnym gospodarzem. Najlepszym odbiciem tego są ładne obejścia i sporo nowych domów w budowie. Wiesz ma wodociąg, ośrodek zdrowia, remizę, sklepy, stara się o ajencję pocztową. Ludzie są światli, dzieci dojeżdżają do szkół, dorosli zdobywają tytuły wykwalifikowanego rolnika. Marian studjuje zaocznie na warszawskiej Akademii Rolniczej.

W Czarnej Kościelnej mieszka sporo młodzieży. Czterdzieściro dwójce należy do koła ZSMP; jest to dużo, jeśli porównać z przeciętnymi wiejskimi kołami. Czarnowiejska organizacja młodzieżowa jest też wernym odbiciem całej społeczności wsi. Mariana już poznaliśmy, pora przedstawić przewodniczącego koła, Mieczysława Piechowskiego.

Pracuje on jako elektryk w Zakładach Przemysłu Drzewnego w Czarnej Białostockiej, mieszka z rodzicami w Czarnej Kościelnej. Ojciec, już na emeryturze, był robotnikiem w „Agromecie”. Mają niecały

hektar ziemi. Kiedyś Mietek zajmował się wyłącznie wyrobem siwaków, teraz przejął to po nim brat. Garniarstwo od dziada przetrzymała jest tradycja rodziny Piechowskich.

Ośmiu takich jak Mietek, chłopo-robotników należy do koła ZSMP. I trzech rolników, poza Marianem — na przykład Antoni Urban, członek zespołu owczarskiego. Reszta to uczniowie, przede wszystkim szkoły przyzakładowej „Agrometu”, ale także

Patrz u sąsiada lepiej!

innych, w Czarnej Białostockiej, Sokółce, Białymstoku. Tak więc właściwie wszyscy, poza dwoma rolnikami, z Marianem „chłopo-agronomem” włącznie, mogliby należeć do organizacji młodzieżowej w swoim zakładzie pracy czy szkole. Wybrali jednak jako wiejskie, wiedzą doskonale dlaczego i są wierni temu wyborowi. Wierni w działaniu.

Maria Prozorowska, uczennica technikum dietetycznego, jedna z tej nie tak znowu licznej grupy, która prawie na pewno po skończeniu szkoły nie zostanie we wsi, wyraża opinię wszystkich, że najważniejsza jest działalność w miejscu zamieszkania. Tu się można sprawdzić, zrobić coś dla siebie i innych, znaleźć swoje miejsce w społeczności. Chociażby Mietek, który koło młodzieżowemu w Czarnej Kościelnej przewodniczył dziesięć lat (z przerwą na wojsko, ale tam też wybrano go przewodniczącym koła żołnierskiego), założył organizację ZSMP w Zakładzie Przemysłu Drzewnego, służy jej radą i pomocą.

„Nie było wypadku, żeby młodzież odmówiła pracy na rzecz wsi” — stwierdza przewodniczący komitetu budowy domu kultury i opiekun koła ZSMP z ramienia organizacji partyjnej, nauczyciel Józef Pawłowski. Teraz też ma interes do chłopców; przeniesienie dwudziestu ton cementu. Rozmowa jest krótka. Zrobimy? Zrobimy!

Ale nie samą pracą koło żyje. Potrafilono sobie doskonale zagospodarować czas wolny. Na dyskotekę przychodzi do nich koleżki z Czarnej Białostockiej, jeżdżą z nimi na białki, wycieczki i kuligi, chodzą na rajdy. Pasjonują się meczami piłki nożnej i szachowymi, pamiętają o czytelniczkach. Kiedy chcą mieć stół tenisowy nie mówią „dajcie”, ale „zarobimy i kupimy”. Zaczynają urządzać boisko sportowe.

Znają też swoje słabości. Mówili o nich wyraźnie na zebraniu sprawozdawczym-wyborczym koła ZSMP, podjęli działania zmierzające do ich przezwyciężenia. Zwrócić uwagę na pracę ideowo-polityczną, przeszła aktywność, postarają się o powołanie Młodzieżowego Uniwersytetu Kultury Świeckiej. Ich cel to zdobycie prawa rekomendacji swych członków do partii.

ANIELA ŁABANOW

Moja Biblioteka Premia za sierpień

Jak co miesiąc, w pierwszych dniach września odbyło się losowanie premii pieniężnych dla uczestników naszej akcji, którzy nadesłali kupon, potwierdzający zakup książek w sierpniu. Premię w wysokości 1000 zł wylosowała Leonia Metelska ze Starych Juch, ul. Jezziorna 1. Dwie premie po 500 zł każda otrzymują Henryk Bagilicz z Białegostoku, ul. Broniewskiego 6a m. 94 oraz Mieczysław Horosz z Wasilkowa, ul. Kościelna 6.

- Premie po 200 zł wylosowali: — Wioletta Brzostek, Białystok, ul. Lipowa 22/31 — Leon Fiedoruk, Ryboly 143 — Bogusława Kasperowicz, Giżycko, ul. Szelagowskiego 2a/10 — Cecylia Grąbczyk, Węgorzewo, ul. Wyzwolenia 44 — Agnieszka Radziwińska, Białystok, ul. Wasilkowska 8/3. Wszystkie premie wysłane zostaną pocztą. Gratulujemy ich zdobywcom i czekamy na kupon, potwierdzający zakup książek we wrześniu. (Jot)

Rozkapryszony „Kaprysta”

Zdarzyło mi się, stem wieczorową porą przyjechał do Węgorzewa. Na kolację wybrałem się do centralnej restauracji przed — do „Kaprysta”. Niestety, zamiast karty dań otrzymałem propozycję nabyć karty wstępu na występ miejscowej orkiestry — na dancino. Na nie zdały się tłumaczenia, że ja nie na takie tytuły na jedzenie. „Będzie karta, będzie i kolacja” — zawyrokoował kierownik sali. Zrezygnowałem zatem z nieczystych uciech i — niestety — z kolacją również. Okazało się później, że siódmu da kołację lokalu, któremu dodajmy, patronuje WSS. Dla wszystkich, dopowiadano, mogących wylegitymować się rachunkiem hotelowym, bądź też delegacją. Ja obydwie pisma posiadałem. (Morawski) (Interpress) Nie ucie lewica, co robi prawica. A szkodła. (agawa)

Pierwsze kroki „Franka”

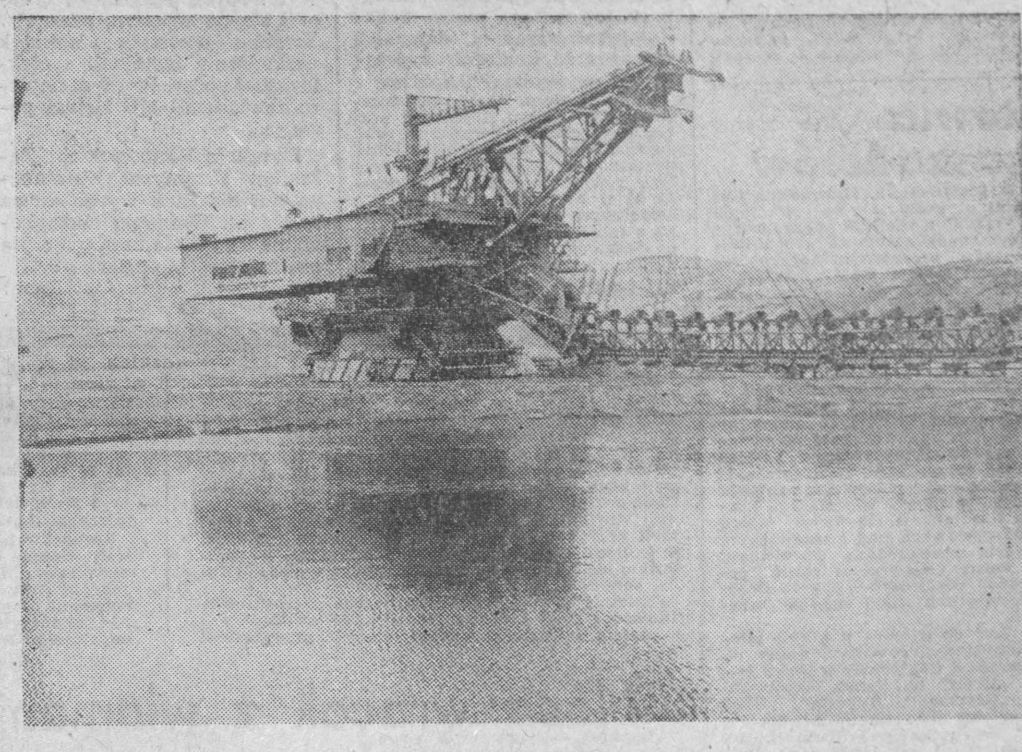
Budowa zakładu eksploatacji kruszywa w Sobolewie koło Suwałk nabrała rozgłosu głównie wskutek alarmów w prasie, nawołujących do obrony środowiska. Być może skłoniło to specjalistów do podjęcia szczegółowych analiz wpływu tego typu zakładów na przyrodę. Dziś opinie na ten temat są umiarkowane. Okazało się, iż ujemne skutki można w dużym stopniu złagodzić. Ponadto — rozmiary szkód występujące przy eksploatacji kruszywa, nie licząc zespenczenia krajobrazu, nie są tak duże, jak obserwowujemy przy zanieczyszczeniu wód, czy zapyłaniu lasów.

Racje ekonomiczne w tym przypadku musiały przeważać. W kraju odczuwa się deficyt kruszywa. Jak wiemy żwir i piasek stanowią niedozwolony składnik materiałów budowlanych. Ambitne plany rozwoju budownictwa mieszkaniowego i przemysłowego w kraju stanowią aż nadto ważki argument.

Trzeba się więc liczyć z tym, iż takich zakładów w przyszłości powstanie więcej. Na razie Zakład Górniczy w Sobolewie, podległy Białostockim Zakładom Eksploatacji Kruszywa, jest największy w kraju. Przemysłowy, iż ogólny koszt budowy wyniósł 600 mln zł, zaś roczna wielkość produkcji — ponad dwa miliony ton kruszywa. Udokumentowane złoza wystarczą na 25 lat.

Zakład jest w trakcie budowy. Przy rozruchu drugiej części zakładu zatrudnią się wysokiej klasy specjalistów. Zgodnie z harmonogramem termin zakończenia budowy II etapu i oddania do eksploatacji wpływa 30 października br. Firmy pracujące przy budowie dokładają starań, aby terminu dotrzymać. Generalnym wykonawcą jest Białostockie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego. Wspomagają je podwykonawcy, m. in. „Mostostal” Płock, Przedsiębiorstwo Budownictwa Kolejowego z Radomia, Białostockie Przedsiębiorstwo Instalacji Elektrycznych, Białostockie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich.

Zakład Górniczy w Sobolewie nieczym nie przypomina tradycyjnym zwrotni, w których jednym z etapów jest koparka. Dość powiedzieć, iż do jego zabudowania zużyto trzy składy pocągów (tj. 3,5 tys. ton) samej stali. Uszczelnianie kruszywa jest

Zaczatek przyszłego zbiornika wodnego, jaki powstaje po przejściu koparki „Franka”.

Niewielkie zainteresowanie konkursem „Zawsze do usług”

W końcu sierpnia br. Międzwojewódzkie Zrzeszenie Prywatnego Handlu Usług ogłosiło — pod hasłem „Zawsze do usług” — konkurs kierowców taxi osobowych w województwach białostockim, łomżyńskim i suwalskim. Kryteria oceny obejmują jakość i poziom świadczonych usług, kulturę osobistą i schludny wygląd kierowcy, wygląd zewnętrzny i wewnątrz pojazdu. Konkurs trwać będzie przez cały wrzesień. Niestety — mimo wysiłków Zrzeszenia i Zarządu Sekcji Transportu Osobowego — zainteresowanie wśród kierowców taxi jest niewielkie. Na ogólną ilość 1200 taxi w trzech województwach, swój udział zgłosiło zaledwie 367 osób (w woj. białostockim na 700 — niewiele ponad 200, w woj. łomżyńskim na ok. 250 — jedynie 67, a w woj. suwalskim na 400 kierowców, taxi — jedynie 75). Praktycznie rzecz biorąc w konkursie uczestniczą jedynie co... czwarty taksówkarz.

Nie więc dziwnego, że tylko w niewielkiej ilości taksówkarzy pasażerowie, którzy mają dozwolone oceny, mogą i to z trudem zauważyć niewielkie, konkursowe tabliczki „Zawsze do usług”. Zresztą w br. są one wykonane wyjątkowo niestarannie, nie są zbyt estetyczne a ponadto mało widoczne. Każdy kierowca uczestniczący w konkursie ma przy sobie pocztówki, które wręcza na życzenie pasażera. Pocztówki te — po wypełnieniu — należy wrzucić do najbliższej skrzynki pocztowej. W razie braku pocztówki uwagi swoje i spostrzeżenia dotyczące zarówno konkursu jak i poszczególnych taxi należy przesłać pod adres: Międzwojewódzkie Zrzeszenie Prywatnego Handlu i Usług, Białystok, ul. Sienkiewicza 6.

Brigada pióckiego „Mostostalu” kończy prace przy montowaniu sortowni kruszywa. W środku — brigadzysta — Wiesław Koper. Fot. Z. Lenkiewicz

obrzędowych. Za najlepsze prace w każdej z tych trzech grup przyznane zostaną następujące nagrody: pierwsza w wysokości 3 tys. złotych, druga 2 tys. zł, trzecia 1 tys. zł i wyróżnienia po 500 złotych. Sąd konkursowy składać się będzie z wybitnych znawców przedmiotu oraz

planki, palmy, wieńce dożynkowe, gwiazdy, szopki, maski obrzędowe, kukły zastupne, korowaje weselne, ręczniki, pajaki, ptaszki z wydumsek, wyroby odpustowe itp., a także opisy i fotografie obrzędów — składać należy lub nadsyłać pod adresem Muzeum Okręgowego w Białymstoku. Tamże można zasięgnąć szczegółowych informacji. Prace konkursowe prezentowane będą na specjalnej wystawie w Muzeum, a niektóre zostaną zakupione i wzbogacą — ciągle narbyty szcuple — zbiory sztuki ludowej tejsz placówki. Zwrot pozostałych prac nastąpi w terminie do 30 sierpnia 1978 roku. (Jot)

Obrzędy i sztuka ludowa

przedstawiciele organizatorów. Nie ogranicza się ilości prac, złożonych przez jednego uczestnika. Prace konkursowe, a więc

marca 1978 roku nadesła przedmioty sztuki ludowej, opisy tradycyjnych obrzędów lub nagrania na taśmie magnetofonowej i wreszcie — fotografie scen i rekwizytów

